

GORISKA KNJIZNICA

5 = št. 1j

Per 1303/1974/75

10009067,1

COBISS •

1. 74

ŠOLSKI CENTER AJDOVŠČINA

izvir

P

1303/1974/75

D P 9.067/1974

Ko je pred tremi leti izšla poslednja številka Izvira je na prvi strani pisalo:

I Z V I R - usahnil bo, če ne bo dovolj izvirnih prispevkov.....

Res jih ni bilo dovolj in tako je lansko šolsko leto minilo, ne da bi izdali eno samo številko šolskega glasila.

Kje so vzroki?

Gimnazijci smo mladi in še nabiti z energijo, živimo v obdobju, ko je naše življenje najbolj razgibano, polno iskanj in doživljanj. Vsak dan se srečujemo z neštetimi problemi, nalogami bodisi v šoli, ali izven nje. Živimo v času, ko se nam izoblikuje naš odnos do sveta, do vsega kar nas obdaja, do lastnih ravnanj. Mladost nam prinaša avanturistične doživljanje, prve ljubezni, nepozabna srečanja, težka spoznanja, odkritja in ne vem kaj še vse. O vsem tem razmišljamo, včasih še preveč. Popoldneve presanjamo v spominih na potovanja, v iskanju odgovorov na zastavljena vprašanja, v izpopolnjevanju svoje zbirke... Le malo pa jih je med nami, ki svoje doživljanje, občutke in odnose do nečesa tudi zapišejo in jim dajo realnejšo obliko. Tako se je na gimnaziji nekajkrat pojavila težnja za izdajanje glasila, a je žal ostalo le pri težnji. Premalo zagona in volje je med nami, pa čeprav bi morali ravno to najbolj opaziti. Kje so ostale vse naše moči in pripravljenost nekaj narediti, kje je ostal naš pogum svoja čustva in vtise posredovati tudi drugim? Vprašanja zaman iščejo odgovore, kajti nihče ne zna odgovoriti.

Letošnja prva številka Izvira naj bo vzpodbuda vsem, ki so že kdaj poskušali pisati, pa niso zbrali dovolj poguma. Če hočemo, da bo naše glasilo res odraz našega življenja in dela se moramo vsi potruditi in prispevati k izidu novih števil Izvira.

MLADINSKA KONFERENCA

Po štirih letih neaktivnosti se je vodstvo mladinskega aktiva le zavedlo svoje dolžnosti in odgovornosti pri vođenju naše mladine. Želimo, da se gimnazijska mladina zave vloge, ki bi jo morala imeti in ki ji je ob večji aktivnosti zagotovljena.

Zaradi neaktivnosti v prejšnjih letih mnogo mladincev sploh ni vedelo kakšno vlogo naj bi imela ZSMS pri delu na šoli, najslabše pa je bilo, da gimnazijci niso imeli zaupanja v organizacijo predvsem zaradi slabega in neaktivnega vodstva.

Da bi te napake odpravili, smo sklenili, da pred začetkom novih akcij, pred izdelavo in izvedbo programa organiziramo mladinsko konferenco, ki pa naj ne bi bila le politična manifestacija, kot so si nekateri napačno razlagali, ampak zbor vseh mladincev, na katerem bi izvolili novo predsedstvo; na konferenci bi novo predsedstvo izvedelo za njihove želje, interese in dobilo naloge za delo v tem šolskem letu. Želeli smo, da bi se dijaki gimnazije in poklicne šole zavedali, da je njihov položaj v družbi odvisen le od njih samih in njihove aktivnosti, ne pa od drugih, ki "vedrijo in oblačijo"; da svoje želje in pravice lahko dosežejo s enotno akcijo in preko organizacije, ki jih združuje - pozabiti pa ne smejo na svoje dolžnosti!

Mladinska konferenca pa pomeni tudi začetek novega obdobja v našem delu. Sklenili smo, da bomo imeli z učenci poklicne šole skupno, enotno osnovno organizacijo ZSMS. Že na konferenci smo se srečali z njihovim osnovnim problemom - dijaškim domom, v katerem živijo mladinci v nevzdržnih razmerah, pomoči pri reševanju teh problemov pa niso dobili nikjer: predvsem bi jim morala pomagati OK ZSMS in ZK. Prizadevanje za rešitev tega problema je prva naloga novega predsedstva.

Pomembnejši med ostalimi je bil problem shajanja in prostorov učencev. Pri tem problemu se je diskusija zavlekla, nikakor pa ni zašla. Diskusija je pokazala, da je mladince najbolj prizadel način prepovedi shajanja v lokalu Nanos. Jasno je prišla do izraza želja, da se morajo problemi, ki zadevajo mladino reševati skupno z njimi za "okroglo mizo", v skladu s težnjo, da bi bilo v šolah čimveč samoupravljanja.

Nikakor nismo proti disciplini, smo za spoštovanje pravilnika o vedenju, vendar takega, ki ga bodo sprejeli in potrdili di učenci in profesorji skupno. Žele takrat bomo na poti k resničnemu samoupravljanju, k urenitvi želje o učencu in di-jaku, subjektu učnovzgojnega procesa. Nihče nam ne more očitati, da nočemo odpravljati svojih starih napak in sedelovati.

Takih korenitih sprememb v odnosu učitelj-učenec pa ne moremo pričakovati v enem tednu ali mesecu, ampak v daljšem procesu vzgoje le s sodelovanjem učiteljev in učencev.

Konferenca naj bi bila začetek takega sodelovanja, vendar pa je bilo predsedstvo MA razočarano, saj so se konference udeležili le štirje profesorji, dva pa sta se opravičila. Ali so samo ti, ki so pripravljeni reševati probleme na šolskem centru skupno z mladimi?

Predstavniki OK ZSMS so nas opozorili, da je sodelovanje med delavsko mladino in mladimi šolskega centra premajhno. Vendar pa to ni samo naša napaka - na vabila, ki smo jih razposlali, so vse MA v delovnih organizacijah se ni nihče odzval. Kljub temu naša zavzetost za sodelovanje z njimi ne sme zamreti.

Obsodili smo tudi zavlačevanje in neodločnost vodstev delovnih organizacij pri podpisovanju sporazuma o štipendiranju. Delo v mladinski organizaciji moramo bolj tesno povezovati z delom dijaške skupnosti ter odločno in zavzeto reševati probleme mladih na naši šoli. Skupaj se moramo boriti za boljši učni uspeh.

Ni dvoma, da je mladinska konferenca uspela - mladi šolskega centra so zadovoljni: spoznali so, da so oni tisti, ki morajo dajati pobude in predvsem začeti delati!

Naša pot vodi naprej!

Torej naprej, na delo!

Danko Bavčar

M N E N J A :

Radi bi več sodelovanja z mladimi delavci, saj smo vsi mladi, naše želje, interesi in ideali so skupni.

Mislím, da je bila konferenca uspešna, vendar bi morali povabiti tudi kakšnega novinarja, da bi problemi, kot je gradnja dijaškega doma, prišli v širšo javnost.

Preveč časa smo se zadrževali pri enem problemu. Take konference oz. pogovori so nam zelo potrebni, saj lahko le s skupnimi močmi rešimo probleme, ki nas tarejo.

BARVE UMRELE LJUBEZNI

Bilo je, kot da se nebo je
zrušilo v morje
ko sem v množici ljudi
izgubila tvoj obraz

In ko je misel splavala
prek tvojih dolgih temnih
las
kot da je svetli blisk
razpolovil temno obzorje

Ali ni se še izlil poslednji
val krvi
in niso utihnili valovi
šumnega bučanja
iz dna prekatov vreje bučna
valovanja
srce zahteva tebe in kriči

Še vedno te izgubljeno iščem
v novem utripanju luči
naučil si me, da divji svet
je tudi zame
bila sem kot papir,
ki v strašnem ognju se
nemočno vneme
in veter, ki pepel njegov
raznaša, zdaj molči

Že na naši mladinski konferenci se je pojavilo vprašanje
povezovanja gimnazijcev z ostalo mladino. Zanimale so nas
možnosti zbliževanja in povezanega dela. Da bi se seznani-
li z možnostmi na tem področju, smo mladim v tovarni LIPA
postavili nekaj vprašanj

- Kako vam je ime?
- Blaško Jožka
- Starost?
- 16.
- Koliko časa že delate na "Lipi"?
- Po končani osnovni šoli sem prišla sem.
- Vam osnovnošolska izobrazba zadošča ali pa bi se radi
še izobraževali?
- Rada bi šla na večerno administrativno.

- Zakaj?
 - Ker bi imela lažje delo, pa čeprav bi bila plača nižja.
 - Kakšni se vam zdijo gimnazijci?
 - (med smehom) Kar v redu?
 - Kakšen je vaš osebni dohodek?
 - 170 starih tisočakov.
 - Ali veste koliko se od tega odvaja za izobraževanje?
 - Ne!
 - Se zanimate za kulturo?
 - Hm... Ja...
 - Hodite v kino?
 - O ja, v kino grem.
 - Se vam zdi, da bi se morali mladi iz proizvodnje povezovati z gimnazijci?
 - Ja, samo to bi bilo bolj težko.
 - Zakaj?
 - Mi dopoldne delamo, potem pa gremo spat!
 - Kaj pa šport, ples...
 - Ja, to bi se pa dalo. Veste, tisti iz mesta lažje pridejo zraven kot pa mi iz vasi.
 - Hvala lepa za razgovor!
-
- Kaj pa vi? Vaše ime in starost?
 - Koren Jože, 18.
 - Kakšno izobrazbo imate?
 - Končal sem srednjo lesno šolo, zdaj sem na šest mesečni pripravi.
 - Kako se počutite na delovnem mestu?
 - Ostali delavci mi pravijo "flajdar", sicer pa imam isto plačo kot oni, le delo je lažje.
 - Kaj pa kulturno življenje? Imate abonma?
 - Ne.
 - Zakaj?
 - Ker grem v prostem času raje v svojo družbo.
 - Hodite v galerijo?
 - Kdaj pa kdaj grem.
 - Kaj vam najbolj ugaja?
 - Moderna grafika.
 - Kaj pa film?
 - V kino hodim. Zadnje čase mi je bil všeč film Smešna je prva ljubezen.
 - Hvala za razgovor!
-
- Oprostite, kako vam je ime?
 - Zakaj pa to?
 - Radi bi vam postavili nekaj vprašanj za gimnazijsko glasilo.
 - A tako! Lavrenčič Valešij.

- Starost?
- 20 let imam.
- Od kdaj delate tu?
- Od končane osnovne šole.
- Se boste še izobraževali?
- Ne vem, morda...
- Se vam zdi boljše, da se mladi izobražujejo ali da se takoj zaposlijo?
- Seveda je boljše, da hodijo v šolo, kakor pa, da vse sile porabijo za fizično delo!
- Imate abonma?
- Ne.
- Berete kaj?
- Ja, kakšne pustolovske knjige, pa STOP, če je v njem kaj o športu.
- Hvala lepa za odgovore.
- Bom lahko dobil tisti vaš časopis?
- Seveda lahko!

(Med deskami sno se pririnjili še do drugih delavcev)

- Bi odgovorili še na nekaj vprašanj za gimnazijski časopis?
- Zakaj pa?
- Ja zato, da bomo izvedeli vaše mnenje.
- Kakšna vprašanja?
- Ne bodo težka!
- A ne! Ime mi je Terbižan Majda, stara sem 18 let.
- Vaša izobrazba?
- Osnovna šola.
- Vam to zaščeta?
- Seveda.
- Kaj počnete v prostem času?
- Delam na kmetiji.
- Imate abonma, hodite v galerijo?
- Ne, jaz hodim samo plesat.
- Kakšni se vam zdijo gimnazijci?
- Važni so vsi po vrsti. Ko pridejo delat na "Lipo", se držijo kot direktorji.
- A, tako! Pa se vam zdi, da bi se morali več povezovati med seboj?
- Ja, verjetno.
- Hvala lepa!
- Prosim.

- Kako vam je ime? Koliko ste stari?
- Neda Žigon, 18.
- Kakšno šolo ste končali?
- Osnovno.
- Bi se radi še šolali?
- Ja, rada bi šla na administrativno, da bi menjala delovno mesto.

- Se vam zdimo gimnazijci in delavci dovolj povezani?
- Gimnazijci so bolj izolirani, ker imajo več izobrazbe.
- Kako bi lahko sodelovali?
- Na kakšnih proslavah.
- Kaj počnete v prostem času?
- Poslušam glasbo, gledam televizijo, grem v galerijo.
- Imate abonma?
- Ne!
- Bi ga radi imeli?
- Ja, seveda, ampak nimam možnosti, ker ni avtobusa.
- Ste aktivni član ZSM?
- Pri nas ni nihče aktiven, na sestankih se vsi dogovorimo za akcijo, potem pa nihče ne pride zraven. Med mladimi delavci ni zanimanja za sodelovanje.
- Bi radi prebiral naš časopis?
- Ja, ga bom lahko dobila?
- Seveda! Hvala za razgovor!

Tako smo zapustili tovarno "Lipa" z nekoliko realnejšo sliko delavske mladine v naši občini.

O B R O Č E K

Poznamo velike besede: Tanja, Katja, stenska ura, namizni prt, igralna karta, naše okno. Lahko jih razdelimo na pomembne (kot so: kolovez, rezidenca, koralni otok, matura, naše okno) in na nepomembne (kot so: poletna sapa, zeleno jabolko, paradižnikov sok, iglica, bela krizentema, vojne, naše okno, pisemski papir). Lahko pa jih razdelimo tudi na grde (to so: grbavec, ekstra, mala tičica, kakteja, sevilski brivec, inteligenčni kvocient, drakula) in lepe (to pa so: pometač, deroča voda, izmišljena pravljica, resnična barva, nadangel Gabrijel, dobro, pač, nedeljsko popoldne). Seveda pa lahko izberemo tudi najlepšo besedo. Po daljšem razmišljanju sem izbral za najlepšo in najbolj mično besedo obroček. Da lahko neko besedo proglasiš za najlepšo, jo moraš seveda dobro poznati, si jo ogledati z vseh zornih kotov in tudi ugotoviti njen praktičen pomen. Mislim, da beseda obroček povsem odgovarja, saj takle obroček, ki je pravzaprav modra kocka in ima na vsaki strani po tri žive pike, vsak zelo dobro pozna. Prav zaradi tega, ker ima vse stranice modre in na vsaki enako število živih pik, je iz vseh zornih kotov videti enak in moram priznati - zelo soliden. Poleg tega pa je tudi zelo uporaben. Tak obroček stoji lahko na vsaki mizi in lahko ga posadimo tudi v vogal sobe, v katerega ne vemo kaj dati. Zelo pa je praktičen tudi za dekleta, saj se v njihove torbice zelo lepo poda. Glede na to, da ima po tri žive pike si ga lahko dame pripnejo v lase, kar pričesko

prijetno poživiti. Prav tako je tudi zelo praktičen za rabo v stavku. Lahko ga namestimo na začetek stavka (n.pr. Obroček, umetnost ni sama sebi namen.) Zelo lepo se poda tudi na konec stavka. (n.pr. Sofokles je uvedel še tretjega igralca; obroček) Glede na to, da je ravno modre barve je zelo posrečena uporaba besede obroček tudi v takemle stavku: Na vseh oknih so visele rdeče zastave, obroček, saj se kot vemo - rdeča in modra barva zelo lepo ujemati. S svojimi živimi pikami pa zelo popestri n.pr. tale stavek: Sivo nebo se je spustilo nad žalostno pokrajino, obroček. Zelo koristna pa je uporaba besede obroček tudi v temle stavku: Veš, poet, svoj dolg, obroček? Saj s svojo strogo oblike beseda še bolj poudari resnost zastavljenega vprašanja. Manj posrečena je sicer tale kombinacija: Izpita nisem izdelal, obroček. A ker je to pač najlepša beseda, ji to pomanjkljivost lahko spregledamo.

Nebo je bilo sivo in večer je bil videti pust. Tako je bilo samo na videz, v vsakem izmed nas je raslo veliko pričakovanje. "Nocoj bo Plavo veče", smo šepetali med seboj. Zvok glasbe je najprej tiho splaval mimo nas, nato nas je prevzelo. Več sto glav, dvakrat toliko nog, rok, vse se je pozibavalo v ritmu plesa. Srca pa so bila uglašena na isto struno, na najlepšo melodijo bratstva in enotnosti. Zdelo se mi je, da bi v tem trenutku tudi brez glasbe plesali, od sreče bi objeli ves svet.

Bobnenje utihne, na odru nekdo recitira. Kot mehak val prihaja k tebi glas, vedno bliže je, že je pri tebi. Beseda počasi prenica vate, riže... Kmalu preneha biti beseda in postaja del tebe. Pesem vpiješ kot mleko. Spremlja te sladek občutek, zdi se ti, kot da te je nekdo od maternih prsi pripel na grudi domovine. Toplo je v njenem naročju. Zdi se ti, kot da se te gore nalašč ustvarjene, da iz njih sesaš ljubezen do domovine, do ljudi. Moč, ki so jo tu črpali borci med NOB ni usahnila. S svoje krvi so prepojili in obogatili ta vrellec tovarništva. Pogovarjaš se z Makedoncem, Srbom, Hrvatom. Govoriš o glasbi, razpravljaš o problemih, ki te žulijo, želiš spoznati domovine. Človek hoče človeku dati košček sebe, del svojega srca. Zopet se pojavi ritem, ki ga lahko razume vsak Gren ven, toda lije dež. Spreleti me srh, spoštovanje pred to vošč, ki moči posvečena tla. Zemlja, prepojena s krvjo, jo je upijala, zdelo se mi je kot, da jo požira tisoče mrtvih ust. Sutjeska je razkrila svoja nedra in pustila nebu jokati. Solze padajo, toda ekupatorjevaga greha ne morejo izprati.

Ostaja sam kot opomin ljudem, kot svarilo pred strahotami vojne.
Zvezde ne gorijo na nebu, preselile so se v naša srca. Rejevajo se druga za drugo, kot plod bratstva in enotnosti.

S L A V I C A

Č R V I

Po žilah mi lazijo ostudni črvi
in se bližajo nežnemu srcu,
lazijo in se zažirajo vame...
Med prsti gnetem ilovico,
Nabira se mi za nohti
in prav ljubko se mi zdi,
saj se počutim otročjo...
Moji lasje so pričeli gniti
in svetli kodri že zaudarjajo.
Poslušam, kako dva črva klepotata
Eden je prilezel do glave
in verjetno kolne smrad mojih las.
Naredim majhno kroglico iz gline
in jo vržem črvu v obraz.
Razlezla se mu je po obrazku
mu zalizala oči in verjetno še kaj drugega.
Dvignila sem se in si prižgala cigareto,
ki mi jo je dal tisti moj sosed,
ki ima preluknjano spalno vrečo.
Fuj, tudi cigareta smrdi in črvi
spet kolnejo...
Cigareto ugasnem v glini
potem pa si kar iz gline naredim
drugo in si jo za štos
prižgem,
da bi vrgla na finto
še poslednjega črva...

ALA

TAKRAT

Zaprta sem mokre oči
in štela barvaste kolobarje...
Čutila sem te,
videla skozi prosojne veke
in neprekravljene kožne plasti,
mimo obrvitih trepalnic...
Stal si,
ali morda sedel,
(tu to sploh ni važno)
in se oprijemal
za kost,
ki ti je štrlela
nad kolenom.
Potem pa si nekega dne odšel
na počitnice z Amerikanci.
Poslal si mi razglednice s Kasiopeje.
Bil si lep in nisi pozabil na spominek.
Dobila sem lep primerek iskopanine
iz 22. stoletja.
Ko si se vrnil, sva se spet ljubila.
Navadno sem ti štela zakrnelo zobe,
ti pa si me žgečkal
z radioaktivnimi žarki.
Tako me je žgečkalo,
da sem morala naravnati gumb
za glasnost snemanja čisto do konca!
Ljubila sva se
in mama je rekla, da izgledava
kot junaka iz klasičnih knjig,
saj sva bila včasih
celo petkrat na leto skupaj!
Potem sem odprla mokre oči
in barvasti kolobarji
so izginjali
eden za drugim...

ALA

PRIJATELJSKE VEZI MED MK KOPER IN
MK AŠDOVŠČINA SE KREPIJO

Ko je v začetku novembra marksistični krožek slovenske gimnazije iz Koper obiskal naš marksistični krožek, smo se domenili, da jim bomo obisk vrnili. Srečanje je bilo napovedano za 21. december in člani našega MK smo začeli pridno študirati knjigo Garandya - Marksizem dvajsetega stoletja, ki je bila izbrana za glavno temo pogovorov na našem srečanju. Ker je knjiga Marksizem dvajsetega stoletja zelo zahtevna, smo se odločili, da gremo na srečanje marksi-
stov v Koper le člani MK IV., kasneje pa sta se nam priklju-
čila še dva člana MK III. (marksistični krožek učencev 3. letnika).

Tako je 21. decembra skupina trinajstih dijakov z mentorico prof. Novakovo odšla v Koper. Po dolgočasni vožnji smo le prispeli v Koper in tamkajšnji marksisti so nas lepo sprejeli. Do kosila smo se pogovarjali o možnostih povezovanja več mark-
sističnih krožkov in krožkov OZN. Domenili smo se, da se bomo srečali 8. marca 1975 v Novi Gorici. O tej odločitvi smo obve-
stili tudi republiški center marksističnih krožkov. Dijaki so nas pospremili najprej v koprsko galerijo, kjer smo si ogleda-
li najprej razstavo grafik Jožeta Spacala, potem pa na kosilo v Pionirski dom. Ko smo se do sita najedli, smo se vrnili na gimnazijo in se začeli pogovarjati o glavnih vprašanjih dvaj-
setega stoletja. Izbrali smo si vprašanje razvoja tehnike in znanosti. Vse nas je še posebej zanimala vloga človeka v tem hitrem razvoju, njegova dehumanizacija in capljanje človekove zavesti za razvojem znanosti in tehnike. Poskušali smo najti odgovor na vprašanje, kaj storiti, da bi človekovo zavest
čim bolj približali razvoju znanosti in tehnike in kako bi omejili dehu-
manizacijo človeka. Nekateri so bili mnenja, da bi morali raz-
viti šolstvo do take mere, da bi nam po določenih letih šolanja dalo človeka, ki bi zavestno opravljal svoje delo, hkrati pa opravljal tudi funkcije, ki mu jih nalaga družba. Drugi pa so menili, da bi bilo treba razviti gospodarstvo, torej bazo, po-
tem pa vzporedno in skladno razvijati gospodarstvo in šolstvo (bazo in zavest), kajti le tako bomo imeli resnično samoupravlja-
nje in dosegli zaželene uspehe. Dolga debata je pokazala, da so ti problemi težko rešljivi, in da bo moral še človek bližnje pri-
hodnosti vložiti mnogo truda v to, da se obrani alienacije (od-
tujitve) od svojega dela. Čas nas je prehitel in tako smo mora-
li pogovor zaključiti še preden smo ga izčrpali. Koprski marksi-
sti so nas pospremili na proslavo, ki jo je gimnazija priredila v okviru tedna solidarnosti z žrtvami imperalizma. Na tej pros-
lavi je bil častni gost predstavnik vlade Kambodže, ki je tudi spregovoril nekaj besed. Proslava je bila zares lepo izpeljana in prav začudili smo se, ko smo izvedeli, da je proslavo prip-
ravil drugošolec, ki je tudi član MK. Zvečer smo se zopet zbrali, tokrat v hotelu v Žusterni. Plesali smo in nekateri še nadaljevali

li s pogovorom, ki se je popoldne prehitro končal. Pripovedovali smo si vice, se zabavali in si pridobivali nove prijatelje. Večer je kar prehitro minil in noč smo prespali pri svojih novih koprskih prijateljih. Zjutraj smo se spet zbrali v žusterni in preostali čas smo porabili za kopanje v zimskem bazenu, kar je bilo zanas seveda izredno prijetno. Čutili smo, da so se naše urice počasi iztekle in koprski marksisti so nas pospremili na avtobus. Težko nam je bilo ob slovesu, poglovili smo se od vsakega posebej in z avtobusa smo si še dolgo mahali z eno samo željo: da bi se še kdaj tako pristrčno srečali!!

ALA

SUZE U TVOJIM OČIMA.
JEDAN UZDAH.
GDE SI SADA VOLJENA?
MOŽDA TE DRUGI LJUBI.
S NJIM ŠETAŠ I BEREŠ CVEĆE,
A MENE SI OSTAVILA.
SAD TE GLEDAM I U SNU TRAŽIM.
LUDE SU MISLI MOJE.
ZBOG TEBE PLAČEM I
I NAPUŠTAM DRUGE ŽENE.

Sinanović Izet

V E S N A

Ti Vesna sjačaš se
onih školskih dana.
S cvetom u kosi
kad smo trčali pored reke
i ti si mi dala
poljubček svoj.

Još se toga sećam
ali osećam da
me prže usne tvoje
kao beli mak.

V E R A

Ti Vera još me voliš
da li ćeš doći tiho
poput onih drugih noći.
da li ćeš me zvati
ali jednostavno prići
u drugoj četniji.
Ne da ji srce već dođi
duše u moj dom.

Sinanović Izet

SAMO TEBI

Smiješ se po ko zna koji put
ave što poseduješ i taj pogled
kao kameni cvet.
Da ne postanu tveje ti si kamena
ali se još meni sviđaš.

Znam, da si sama. Možda te još
volim; neću doći ostani sama.
Ali te i sada još volim. Ja.

Izet

M O R A

Ti si bila tam, in si prosila, in si jokala, in si ljubila, in si... A oni so kar odhajali dalje in dalje in so zapirali oči in ušesa pred teboj. In so ti govorili in se smejali in so bili dobri. A vse je bilo le igra. Dejali so ljubi, in so sovražili, dejali so boji dober in so bili hudobni, dejali so govorili resnice, in so lagali, dejali so... Kaj vse so dejali. In ti si videla, da je nakaj narobe in si dejala: "Ljudje božji! Počakajte. Zmotili ste se! Zmotili!"

A oni so kar šli dalje in se zlovešče smejali, in te božali in gladili, in ti zasajali svoje ostre nohte v kožo, in ti jemali vsa, tudi sonce, tudi poslednje skorjo kruha, tudi poslednje sanje.

A ti si kar prosila in prosila in jih želela spremeniti. A oni so se svinjsko pretvarjali, da te ne vidijo, in so kar šli, ker so se bali tvojih zelenih oči, zelenih kot zelene trate v pomladi, in globokih, kot je globoko življenje. Bili so se smeha, veselja, dobrote in ljubezni v njih. Tepili so te, ti počasi parali telo in te skušali ubiti. Skušali so ubiti tvoje oči, v katerih je bila le še ana prošnja po koščki človekovega srca. V njih je bila obtožba in velik vprašaj - ZAKAJ, LJUDJE, ZAKAJ?

In ti si prosila dalje in si se plazila in plazila preko mrzlih tračnic, preko širokih asfaltnih cest, preko blatnih črnih jarkov. Preko tvojega umazanega mrzlega umirajočega telesa so lazili sluzasti polži in smrdeče miši. A ti si se plazila dalje, v tebi ni bilo več sence moči, in bila si grdo prezgodaj ostarelo telo in uvenela koža razjeta od smrdečih črvov in stenic.

Ljudje so se zlovešče smejali - UBILI SMO JO, UBILI!

Toda ti si počasi odprla oči. V njih je bila le nema prošnja, še vprašaj in ljudje so se zbal in so odšli.

Pustili so te tam, na goli mrzli zemlji. In prišla je noč in črne krekaste vrune so se zlovešče spustile nate, in ti kljuvale meso, celo kose mesa, trgale so ti drevesje, počasi drevo za drevesom, in topla rdeča lepljiva kri je počasi padala na zemljo in črna mravlja se je vtopila v tvoji kaplji krvi. Mrzla kača so se ovijale okrog tvojih rok in nog in prsi, in ti počasi lazile po telesu, in grde, smrdeče brončene muhe so se gostile s tvojo krvjo. In od tvojega nekdanjega lepote telesa, polnih mladih prsi, belih kot sneg, od lepih mehkih bader, nežnih belih prstov, gladkega mladega obraza, ni ostalo ničesar lepega več.

Mrzli pajki so spleтали mreže od kosti do kosti tam, kjer so se nekod bočile tvoje prsi. Ostala je le še lobanja, pramen las poln uši in oči - Tvoje zelene globoke oči, ki so bile še vedno žive.

In prišli so ljudje, najprej malo ljudi, potem vsa vaš, cele trupe ljudi, cele procesije ljudi so hodile tja in te gledale. Gledali so svinjsko ogrodje, izključvano lobanjo, pramen las poln uši, drebovje, krvava tla po katerih so se pasle debele muhe in - tvoje oči.

In prišlo je sonce. In bil je dan. Ljudje, ki te nikdar niso hoteli videti, ki so se pretvarjali, da te ne vidijo, se sedaj stali tam in te gledali. In dejali so: "Lepa je, res je lepa!" A bila si odurno grda.

Oni, ki so vedno lagali, ki so bili vedno s teboj hudobni, so ti sedaj nudili vse. Oblekli so te v snežno bela oblačila, in so ti naredili nosila iz zelenih cvetočih vaj in iz živerdočih vrtnic in v dolgih sprevedih so te nesli proti soncu. Nesili so te, kajti bali so se te. Ubili so te, ti sključevali poslednje kapljice življenja, a tvojih oči niso mogli ubiti. Nesili so te, tebe, RESNICO, tebe, SMRT.

Marta Durnik

Ti si ruža, jedna ruža što vene.
Možda plačeš u ovoj noći bez mene.

Ti si more, moje more bez pjene.
Možda plačeš i kriješ suze od mene.

Da li se sjećaš poljupca u noći;
u suncu i u sjeni ruke tvoje što
mi kažu - jednom ćeš doći k meni.

Ništa te nisam voleo, ništa
te nisam pitao.

Svi su te samo ljubili,
a ja sam te volio.

Sinanović Izet

GLASILO " I Z V I R "

IZDAJA

OSNOVNA ORGANIZACIJA ZSMS ŠOLSKI CENTER AJDOVŠČINA
LITERARNI KROŽEK

GLAVNI UREDNIK :
UREDNIŠKI ODBOR:

ROJČ Nevenka
PREMRL Lučka
ŠTANC Bruna
ČRNIGOJ Slavica
BAČAR Polonca
ILJIČ Vlasta
STEGOVEC Zorka
BOŽIČ Neva

TEHNIČNA IZVEDBA:

BAVČAR Darko
BRAS Nidja